

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.916 van 2 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 23 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat V. LURQUIN verschijnt, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaarde zich een Russische staatsburger van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit de stad Bammatyurt in de Russische deelrepubliek Dagestan.

Op 20 september 2006 vroeg u voor de eerste keer de asielstatus aan bij de Belgische autoriteiten, samen met uw echtgenoot X (O.V. 5.970.495).

In deze werd op 20 december 2006 door de Commissaris-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen, om reden van het bedrieglijke karakter van uw asielverklaringen.

U diende geen beroep in tegen deze beslissing, en noch u, noch uw echtgenoot keerden terug naar jullie land van herkomst.

Op 17 december 2007 diende u opnieuw een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U verwees naar de in het kader van uw eerste asielaanvraag aangehaalde asielmotieven, maar voegde daar een aantal originele documenten aan toe. Het betreft hier twee convocaties, waarin uw echtgenoot respectievelijk op 6 maart 2007 en 18 juli 2007 opgeroepen wordt door de rechtbank in Khasav Yurt, en vier verslagen van huiszoekingen dd 12 april 2007, 25

oktober 2007, 4 december 2007 en 21 februari 2008. U toonde eveneens de enveloppe waarin deze documenten aan u overhandigd werden.

U legde eveneens een aantal documenten voor, die u reeds in het kader van het eerste asielaanvraag toonde, namelijk uw huwelijksakte, uw geboorteakte en die van uw echtgenoot, zoon Vislan en dochter Inna, en het rijbewijs van uw echtgenoot.

Verder is er nog een attest dat betrekking heeft op de geboorte van uw jongste zoon Albert.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Uit uw interview voor het Commissariaat-generaal blijkt dat de problemen die u kende in uw land van herkomst, verbonden waren met uw echtgenoot Lalayev Ismail (O.V. 5.970.495).

U stelde uitdrukkelijk dat u zelf geen andere persoonlijke problemen kende (CGVS II p. 7).

Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot door het Commissariaat-generaal besloten werd dat uw echtgenoot de status van vluchteling of de subsidiaire bescherming niet kon worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste.

Een deel van de motivatie is gebaseerd op de tegenstrijdige verklaringen die u en uw man hebben afgelegd:

‘Bovendien konden er nog bijkomende tegenstrijdigheden worden gevonden in uw verklaringen, meer bepaald in verband met uw verblijf in Moskou.

Zo verklaarde u dat het appartement, waar u van 24 juli 2007 tot 16 september 2007 samen met uw vrouw Lalayeva Zaira (O.V. 5.970.495) en kinderen verbleef in afwachting van jullie vertrek naar België, uit drie kamers bestond (CGVS II p. 6). Echter, bij uw eerste gehoor op 08 november 2006 vermeldde u twee kamers (CGVS I dd 08/11/2006 p. 14), en ook uw echtgenote sprak over twee kamers (CGVS LALAYEVA II p. 4).

Daarnaast verklaarde u tijdens beide gehoren dat Rustam, de man die het appartement in Moskou voor jullie had geregeld, niet bij jullie aanwezig was op dat appartement en dat u hem nauwelijks had gesproken (CGVS I dd 08/11/2006 p. – CGVS II p. 6). Uw vrouw daarentegen gaf aan dat Rustam vaak aanwezig was op het appartement en dat hij steeds in uw buurt was, dit wil zeggen in dezelfde kamer als u (CGVS LALAYEVA II p. 4-5).

De vastgestelde tegenstrijdigheden geven er aanleiding toe de verklaarde klandestiene vlucht (CGVS eerste asielaanvraag, p. 13-14; DVZ eerste asielaanvraag, vragen 17, 20, 40) uit uw herkomstland in twijfel te trekken.’

Wat betreft de door u voorgelegde geboorteaktes van u, van uw man en twee oudste kinderen, uw huwelijksakte en het rijbewijs van uw man; deze documenten hebt u reeds bij uw eerste asielaanvraag getoond en ze werden dan ook besproken in de beslissing die naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag werd genomen.

Het attest met betrekking tot de geboorte van uw zoon Albert werd op 10 januari 2008 afgeleverd door de burgerlijke stand van Tienen en heeft geen betrekking op de door u ingeroepen asielmotieven.

De voorgelegde convocaties en verslagen van huiszoekingen werden besproken in de beslissing van uw echtgenoot.”

4. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot, Ismail LALAYEV, werden wegens samenhang samen ter terechtzitting behandeld.

Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift (zie p. 2, 3, 5). Aangezien verzoekster zich voor haar vraag tot erkenning van de status van vluchteling en, in ondergeschikte orde, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op dezelfde feiten als haar echtgenoot en zowel zijn asielaanvraag als het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest met nr. 16.915 van 2 oktober 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen, dient aan verzoekster de erkenning van de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 te worden geweigerd en kan haar evenmin de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------------	--

dhr. P. BREYNE,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.